

המניעים הסמויים

עמנו

א. בראשית | פרק יא-י

יא (כט) וַיִּקַּח אַבְרָם וַנְּחֹר לָהֶם נָשִׁים שֵׁם אִשְׁתּוֹ אַבְרָם שָׂרִי וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נְחֹר מִלְכָּה בַת הָרָן אֲבִי מִלְכָּה וְאֲבִי יִסְכָּה: (ל) וַתְּהִי שָׂרִי עֹקְרָה אֵין לָהּ וָלֶד: (לא) וַיִּקַּח תָּרַח אֶת אַבְרָם בְּנוֹ וְאֶת לוֹט בֶּן הָרָן בֶּן בְּנוֹ וְאֶת שָׂרִי כַלְתּוֹ אִשְׁתּוֹ אַבְרָם בְּנוֹ וַיֵּצְאוּ אֹתָם מֵאוּר כְּשָׂדִים לְלַכְתְּ אֶרֶץ כְּנָעַן וַיְבֹאוּ עַד חָרָן וַיֵּשְׁבוּ שָׁם: (לב) וַיְהִי יָמֵי תָרַח חָמֵשׁ שָׁנִים וּמְאֹתַיִם שָׁנָה וַיָּמָת תָּרַח בְּחָרָן: ס

יב (א) וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָם לֵךְ לָךְ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וּמִמּוֹלַדְתָּךְ וּמִבְּיַת אָבִיךָ אֶל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאךָ: (ב) וְאַעֲשֶׂה לְגוֹי גָדוֹל וְאֲבָרְכָךָ וְאֲגַדְלָה שְׁמֶךָ וְהָיָה בְּרָכָה: (ג) וְאַבְרָמָה מְבָרְכֶיךָ וּמְקַלְלֶיךָ אָאֹר וְנִבְרָכוּ בְּךָ כָּל מִשְׁפַּחַת הָאֲדָמָה: (ד) וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵי ה' וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם בֶּן חָמֵשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מִחָרָן: (ה) וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת שָׂרִי אִשְׁתּוֹ וְאֶת לוֹט בֶּן אָחִיו וְאֶת כָּל רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֶת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחָרָן וַיֵּצְאוּ לְלַכְתְּ אֶרֶץ כְּנָעַן וַיְבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן:

ישיבת כרם ביבנה

ב. בראשית | פרק יג, א-יח

(א) וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרַיִם הוּא וְאִשְׁתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ וְלוֹט עִמּוֹ הַנְּגַבָּה: (ב) וְאַבְרָם כָּבֵד מְאֹד בְּמִקְנֵהוּ בְּכֶסֶף וּבַזָּהָב: (ג) וַיֵּלֶךְ לְמִסְעָיו מִנְּגַב וְעַד בֵּית אֵל עַד הַמְּקוֹם אֲשֶׁר הָיָה שָׁם אֵהֱלָה בְּתַחֲלָה בֵּין בֵּית אֵל וּבֵין הָעֵי: (ד) אֶל מְקוֹם הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה שָׁם בְּרֵאשִׁיטָה וַיִּקְרָא שָׁם אַבְרָם בְּשֵׁם ה': (ה) וְגַם לְלוֹט הֵהֱלֵךְ אֶת אַבְרָם הָיָה צֹאן וּבָקָר וְאֵהֱלִים: (ו) וְלֹא נָשָׂא אֹתָם הָאֶרֶץ לְשִׁבְתָּ יַחְדָּו כִּי הָיָה רְכוּשָׁם רָב וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁבְתָּ יַחְדָּו: (ז) וַיְהִי רִיב בֵּין רַעֲי מִקְנֵה אַבְרָם וּבֵין רַעֲי מִקְנֵה לוֹט וְהַפְּנַעֲנִי וְהַפְּרָזִי אִזּוֹ יָשָׁב בְּאֶרֶץ: (ח) וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל לוֹט אֵל נָא תְּהִי מְרִיבָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ וּבֵין רַעֲי וּבֵין רַעֲיָהּ כִּי אֲנִישִׁים אַחִים אֲנַחְנוּ: (ט) הֲלֹא כָּל הָאֶרֶץ לְפָנֶיךָ הִפְרָד נָא מֵעַלִּי אִם הִשְׁמַאל וְאִימָנָה וְאִם הַיְמִין וְאִשְׁמְאִילָה: (י) וַיִּשָּׂא לוֹט אֶת עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת כָּל כְּפַר הַיַּרְדֵּן כִּי כָּלָה מִשְׁקָה לְפָנָי שַׁחַת ה' אֶת סֹדֶם וְאֶת עִמּוֹרָה כָּגֹן ה' כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶכָּה צֶעַר: (יא) וַיִּבְחַר לוֹ לוֹט אֶת כָּל כְּפַר הַיַּרְדֵּן וַיִּסַּע לוֹט מִקְדָּם וַיִּפְרְדּוּ אִישׁ מֵעַל אָחִיו: (יב) אַבְרָם יָשָׁב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְלוֹט יָשָׁב בְּעָרֵי הַכְּפָר וַיֵּאֱהַל עַד סֹדֶם: (יג) וְאֲנָשֵׁי סֹדֶם רַעִים וְחֹטְאִים לָהּ מְאֹד: (יד) וְה' אָמַר אֶל אַבְרָם אַחֲרֵי הַפְּרָד לוֹט מֵעִמּוֹ שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מִן הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה שָׁם צִפְנָה וּנְגַבָּה וְקִדְמָה וַיִּמָּה: (טו) כִּי אֶת כָּל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה רֹאֶה לָךְ אֲתִנְנֶנָּה וְלִזְרַעְךָ עַד עוֹלָם: (טז) וְשִׁמְתִּי אֶת זֶרְעֶךָ כְּעַפְרָה הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אִם יוֹכַל אִישׁ לְמַנּוֹת אֶת עַפְרָה הָאֶרֶץ גַּם זֶרְעֶךָ יִמְנָה: (יז) קוּם הַתְּהַלֵּךְ בְּאֶרֶץ לְאֶרְכָּה וּלְרַחֲבָה כִּי לָךְ אֲתִנְנֶנָּה: (יח) וַיֵּאֱהַל אַבְרָם וַיָּבֵא וַיֵּשֶׁב בְּאֵלֶיךָ מִמְּרֹא אֲשֶׁר בְּחֶבְרוֹן וּבֵין שָׁם מִזְבֵּחַ לָהּ: פ

ג. בראשית רבה | פרשה מא

ח [יג, יד - טו] וה' אמר אל אברם וגו', ר' יודה אומר כעס היה לאבינו אברהם בשעה שפירש לוט בן אחיו מעמו, אמר הקדוש ברוך הוא לכל הוא מדבק, וללוט אחיו אינו מדבק, רבי נחמיה אמר כעס היה לו להקב"ה בשעה שהיה מהלך לוט עם אברהם אבינו, אמר הקדוש ברוך הוא אני אמרתי לו לזרעך נתתי את הארץ הזאת, והוא מדביק את לוט בן אחיו כדי לירשו, א"כ ילך ויביא לו שני פרסתקין מן השוק, ויורישם את שלו, כמו שהוא רוצה בן אחיו, הה"ד (משלי כב) גרש לך ויצא מדון, גרש לך זה לוט, ויצא מדון, ויהי ריב בין רועי אברם וגו', וישבות דין וקלון, ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה וגו', (שם/משלי כ"ב/) אהב טהר לב וחוץ שפתיו רעהו מלך הקדוש ברוך הוא אוהב כל מי שהוא טהר לב, ומי שיש לו חן בשפתיו מלך הוא רעהו, זה אברהם שהיה תמים וטהר לבב ונעשה אוהבו של מקום, שנאמר זרע אברהם אוהבו, ולפי שהיה לו חן בשפתיו שנאמר (איוב מא) ודבר גבורות וחוץ ערכו, נעשה לו הקדוש ברוך הוא כריע, שמתוך אהבה שאהבו, אמר לו לזרעך נתתי את הארץ הזאת.

ד. ישעיהו | פרק ס

(ח) מי אלה כעב תעופינה וכיונים אל ארבתיהם:

ה. ירמיהו | פרק לא

(יד) כה אמר ה' קול ברמה נשמע נהי ככי תמרוורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו: ס (טו) כה אמר ה' מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעלתך נאם ה' ושבנו מארץ אויב: (טז) ויש תקוה לאחרייתך נאם ה' ושבנו בנים לגבולם: ס